

ע"פ 5401/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5401/18

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
ירושלים (כב' הרכב השופטים: ר' פרידמן-פלדמן, א'
אברבנאל ו-ח' זנדברג) בתפ"ח 33454-04-17 מיום
26.6.2018

תאריך ישיבה: ה' באב התשע"ח (17.7.2018)

בשם המבקש: עו"ד רן עטיה; עו"ד צדוק חוגי

בשם המשיבה: עו"ד חיים שוייצר

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין שניתן על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' פרידמן-פלדמן, א'
אברבנאל ו-ח' זנדברג) בתפ"ח 33454-04-17 מיום 26.6.2018, בגדרו הוטל על המבקש, בין היתר, עונש מאסר
בפועל של ארבע שנים.

עמוד 1

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן אשר ייחס לו עבירות של אינוס, בעילה אסורה בהסכמה (ריבוי עבירות), מעשה סדום ומעשים מגונים (ריבוי עבירות) במתלוננת. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודה המבקש בעובדות כתב האישום המתוקן, והוסכם כי ייגזרו עליו ארבע שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלוננת בסכום של 100,000 ש"ח.

בית המשפט המחוזי קיבל את הסדר הטיעון, וגזר על המבקש את העונשים המפורטים לעיל.

3. המבקש הגיש ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין בו טען, בעיקרו של דבר, כי לא היה כשיר לעמוד לדין וכי לא הבין את הסדר הטיעון שנחתם בינו לבין המשיבה. לצד הערעור, הגיש המבקש בקשה לעכב את ביצוע גזר הדין, היא הבקשה שבפני.

4. המבקש טוען בבקשתו כי הוא סובל ממחלת נפש בעטיה הוא לא הבין את הסדר הטיעון, את תוכן הודאתו ואת העונש שצפוי להיגזר עליו. המבקש מדגיש בבקשתו כי העבירות מושא כתב האישום אירעו לפני למעלה מחמש שנים וכתב האישום בעניינו הוגש לפני שנה ושלושה חודשים. לטענתו, במשך כל תקופת משפטו הוא היה עצור בתנאי איזוק אלקטרוני ולא הפר את תנאי שחרורו ולו פעם אחת. כן נטען כי המבקש נעדר עבר פלילי. משכך, טוען המבקש כי יש לעכב את ביצוע גזר הדין עד לבירור שאלת כשירותו המשפטית והבנתו את הסדר הטיעון שעל בסיסו הורשע.

5. בדיון שהתקיים לפניי התנגד בא-כוח המשיבה לבקשה, וטען כי המבקש הבין במה הוא מודה במסגרת הסדר הטיעון. בהקשר זה הפנה בא-כוח המשיבה לדברי המבקש עצמו סמוך למתן גזר הדין אשר הביע חרטה ולקח אחריות על מעשיו (ראו: פרוטוקול הדיון מיום 26.6.2018 בעמוד 82, שורה 21). מכאן מבקש בא-כוח המשיבה ללמוד כי המבקש ראה עצמו אחראי למעשיו, בהם הודה במסגרת הסדר הטיעון, וכי סיכויי הערעור הם לפיכך קלושים.

6. לאחר העיון בבקשה ושמיעת טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל, כמפורט להלן.

בפתח הדברים אדגיש כי נדמה שאין מחלוקת כי המבקש סובל ממחלת נפש. על רקע זאת, מעין בפרוטוקול הדיונים שהתקיימו בבית המשפט המחוזי ביום הצגת הסדר הטיעון וביום מתן גזר הדין, עולות תהיות בהתייחס להבנת המבקש את משמעות הסדר הטיעון (ראו: פרוטוקול הדיון מיום 13.6.2018, עמוד 69 שורות 15-19; עמוד 69 שורות 20-21; עמוד 70 שורות 1-12). כן ראו דבריו של בא-כוח המבקש בדיון שנערך ביום 26.6.2018, במסגרת הטיעון לעונש, כי בשיחות טלפוניות שקיים עם המבקש ביומיים שקדמו לדין ביקש המבקש לחזור בו מהסדר הטיעון (ראו: פרוטוקול הדיון מיום 26.6.2018 עמוד 77 שורות 15-22; עמוד 78 שורות 11-16 לפרוטוקול). אני סבורה כי דברים אלה מצדיקים להיעתר לבקשה.

7. אדגיש את המובן מאליו כי אין די באמור לעיל כדי לקבוע ממצאים מחייבים ביחס להודאתו של המבקש או ביחס להבנתו את הסדר הטיעון ואת משמעויותיו. ייתכן כי התהיות המתעוררות לנוכח האמור ימצאו מענה מספק במסגרת טיעוני המשיבה בערעור שיידון לגופו. ואולם, אני סבורה כי נוכח האמור לעיל לא ניתן לומר שמדובר ב"ערעור סרק" כטענת המשיבה. לפיכך, עד לבירור ממצה של טענות המבקש בערעור, יש לעכב את ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר עליו.

8. סוף דבר: הבקשה מתקבלת. עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי יעוכב עד להכרעה בערעור שהגיש המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין. התנאים שנקבעו בפסקה 9 לגזר הדין לשהות המבקש במעצר בפיקוח אלקטרוני עד להתייצבותו למאסר יעמדו בעינם עד להחלטה אחרת בערעור.

הערעור ייקבע לדיון בהקדם, בכפוף לאילוצי יומן בית המשפט.

ניתנה היום, ז' באב התשע"ח (19.7.2018).

ש ו פ ט ת
